

Bruksela, 27 maja 2016 r.
(OR. en)

9464/16

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2012/0340 (COD)

TELECOM 96
CONSOM 118
MI 379
CODEC 741

NOTA

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Nr dok. Kom.:	17344/12 TELECOM 250 CONSOM 155 MI 811 CODEC 2936
Dotyczy:	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dostępności stron internetowych organów sektora publicznego – Porozumienie polityczne

1. Delegacje otrzymują w załączniku tekst wyżej wymienionego wniosku, który został uzgodniony pod względem merytorycznym podczas nieformalnych rozmów trójstronnych w dniu 3 maja 2016 r. jako podstawa do przyjęcia porozumienia politycznego. Następnie został on zatwierdzony przez Komitet Stałych Przedstawicieli i przez Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (IMCO) w Parlamencie Europejskim w dniach, odpowiednio, 25 maja i 24 maja 2016 r.
2. W tekście kompromisowym dokonano technicznego dostosowania, nie zmieniając jednak meritum. Ta poprawka techniczna polega na poprawieniu odesłania do aktu prawnego UE, o którym mowa w motywie 8.
3. Weryfikacja prawno-lingwistyczna rozpocznie się po potwierdzeniu porozumienia politycznego w Radzie.

Wniosek dotyczący

DYREKTYWY PARLEMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Trend zmierzający do społeczeństwa cyfrowego zapewnia użytkownikom nowe sposoby dostępu do informacji i usług. Podmioty udostępniające informacje i świadczące usługi, takie jak organy sektora publicznego, w coraz większym stopniu posługują się internetem w celu tworzenia, gromadzenia i udostępniania szerokiego zakresu informacji i świadczenia w trybie online usług o podstawowym znaczeniu dla społeczeństwa.

¹ Dz.U. C 110 z 9.5.2006, s. 26 / (COM(2005) 425 final).

² Dz.U. C 9 z 11.1.2012, s. 65–70.

- (2) Do celów niniejszej dyrektywy dostępność odnosi się do zasad i technik, jakie należy stosować podczas projektowania, tworzenia, utrzymywania i aktualizowania stron internetowych oraz aplikacji mobilnych, tak by ich treści były bardziej dostępne dla użytkowników, szczególnie dla osób niepełnosprawnych. Treści obejmują informacje tekstowe i nietekstowe oraz dokumenty i formularze do pobrania, a także dwukierunkową interakcję, taką jak przetwarzanie formularzy cyfrowych oraz przeprowadzanie procesów uwierzytelniania, identyfikacji i płatności.
- (2a) Mimo iż niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do stron internetowych i aplikacji mobilnych instytucji unijnych, instytucje te zachęca się do spełnienia wymogów dostępności zawartych w niniejszej dyrektywie.
- (3) W planie działań na rzecz administracji elektronicznej na lata 2011–2015³ Komisja wzywa do podjęcia działań zmierzających do rozwijania usług administracji elektronicznej zapewniających integracyjność i dostępność. Obejmuje to środki mające na celu zmniejszenie różnic w korzystaniu z technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT) oraz propagowanie korzystania z ICT w celu rozwiązania problemu wykluczenia, tak aby wszyscy użytkownicy mogli korzystać z możliwości, jakie są im dane. W opracowanym przez Komisję planie działań na rzecz administracji elektronicznej na lata 2016–2020 ponownie podkreślono znaczenie powszechności i dostępności.
- (4) W komunikacie pt. „Europejska agenda cyfrowa”⁴ Komisja zapowiedziała, iż strony internetowe sektora publicznego powinny być w pełni dostępne do roku 2015, jak zasygnalizowano w ryskiej deklaracji ministerialnej z 11 czerwca 2006 r.
- (4a) W Europejskiej agendzie cyfrowej Komisja podkreśla, że konieczne jest podjęcie skoordynowanych działań w celu dopilnowania, by nowe treści elektroniczne były w pełni dostępne dla osób niepełnosprawnych, z myślą o zapewnieniu Europejczykom lepszej jakości życia poprzez np. łatwiejszy dostęp do usług użyteczności publicznej i treści kulturowych. Wezwała także do ułatwienia podpisania protokołu ustaleń w sprawie dostępu elektronicznego dla osób niepełnosprawnych.

³ COM(2010) 743 final – tekst nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

⁴ COM(2010) 245 final/2

- (5) Program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji⁵ wspiera badania naukowe i działania rozwojowe dotyczące technologicznych rozwiązań problemów związanych z dostępnością.
- (6) Ratyfikując Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych („konwencja ONZ”), większość państw członkowskich oraz Unia, poprzez fakt jej zawarcia, zobowiązały się do podjęcia odpowiednich środków w celu zapewnienia osobom niepełnosprawnym, na zasadzie równości z innymi osobami, dostępu do m.in. technologii i systemów informacyjno-komunikacyjnych, oraz do opracowywania, ogłaszania i monitorowania wdrażania minimalnych standardów i wytycznych w sprawie dostępności urządzeń i usług powszechnie dostępnych lub powszechnie zapewnianych, a także do popierania dostępu osób niepełnosprawnych do nowych technologii i systemów informacyjno-komunikacyjnych, w tym do internetu, oraz do powstrzymywania się od angażowania się w jakiegokolwiek działania lub praktyki, które są niezgodne z tą konwencją, i zapewnienia, że władze i instytucje publiczne będą działały zgodnie z nią. Konwencja ONZ stanowi również, że produkty, środowisko, programy i usługi powinny być projektowane w taki sposób, by były użyteczne dla wszystkich, w możliwie największym stopniu, bez potrzeby adaptacji lub specjalistycznego projektowania. Takie „uniwersalne projektowanie” nie powinno wykluczać urządzeń wspomagających przeznaczonych dla konkretnych grup osób, tam gdzie urządzenia takie są potrzebne.

Zgodnie z konwencją ONZ do osób niepełnosprawnych zalicza się te osoby, które mają długotrwale naruszoną sprawność fizyczną, umysłową, intelektualną lub zmysłową, co może, w połączeniu z innymi barierami, utrudniać im pełny i skuteczny udział w życiu społecznym na zasadzie równości z innymi osobami.

- (7) Europejska strategia w sprawie niepełnosprawności 2010–2020⁶ opiera się na konwencji ONZ i dąży do zniesienia barier, które utrudniają osobom niepełnosprawnym udział w życiu społecznym na zasadzie równości. Obejmuje działania w kilku obszarach priorytetowych, w tym w zakresie dostępu do technologii i systemów informacyjno-komunikacyjnych, a jej celem jest „zapewnienie dostępności towarów, usług, także publicznych, oraz urządzeń wspomagających dla osób niepełnosprawnych”.

⁵ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 104–173.

⁶ COM(2010) 636 final – tekst nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

- (8) Rozporządzenie (UE) nr 1303/2013⁷ ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006, zawiera przepisy dotyczące dostępności, w tym w odniesieniu do ICT. Nie odnosi się ono jednak do specyfiki dostępności stron internetowych lub aplikacji mobilnych.
- (9) Szybko rozwijający się rynek zwiększania dostępności cyfrowych produktów i usług obejmuje szereg podmiotów gospodarczych, takich jak podmioty tworzące strony internetowe lub oprogramowanie służące do budowania stron internetowych lub aplikacji mobilnych, do zarządzania nimi i do ich testowania, podmioty tworzące aplikacje klienckie, takie jak przeglądarki internetowe i związane z nimi technologie wspomagające, podmioty wdrażające usługi certyfikacji i organizatorzy szkoleń.
- (10) Niektóre państwa członkowskie przyjęły środki oparte na stosowanych międzynarodowo wytycznych dotyczących projektowania dostępnych stron internetowych, lecz publikowane instrukcje często dotyczą różnych wersji lub innych poziomów zgodności takich wytycznych, bądź też na szczeblu krajowym wprowadzone zostały zmiany techniczne.
- (11) Wśród dostawców dostępnych stron internetowych, aplikacji mobilnych oraz powiązanego oprogramowania i technologii znajduje się wiele małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP). Dostawcy, a w szczególności MŚP, niechętnie angażują się w przedsięwzięcia biznesowe poza macierzystymi rynkami. Ze względu na różnice w specyfikacjach i regulacjach dotyczących dostępności sieci, ich konkurencyjność i rozwój hamowane są przez dodatkowe koszty, które trzeba by ponieść w związku z tworzeniem i wprowadzaniem na rynek transgranicznych produktów i usług związanych z dostępnością sieci.

⁷ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320–469.

- (12) Problemem nabywców stron internetowych i aplikacji mobilnych oraz związanych z nimi produktów i usług są wysokie ceny świadczenia usług lub uzależnienie od jednego dostawcy, co wynika z ograniczonej konkurencji. Dostawcy często preferują warianty zastrzeżonych norm, co z kolei niekorzystnie wpływa później na zakres interoperacyjności aplikacji klienckich oraz na ogólnounijny, powszechny dostęp do treści stron internetowych i aplikacji mobilnych. Rozdrobnienie regulacji krajowych ogranicza korzyści, jakie mogłaby przynieść wymiana doświadczeń z partnerami krajowymi i międzynarodowymi w kwestii reagowania na zmiany społeczne i technologiczne.
- (13) W celu wyeliminowania rozdrobnienia rynku wewnętrznego konieczne jest zbliżenie środków krajowych na szczeblu unijnym w oparciu o porozumienie w sprawie wymogów dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego. Ograniczyłoby to niepewność, jakiej doświadczają programiści, i sprzyjałoby interoperacyjności. Zastosowanie neutralnych pod względem technologicznym wymogów dostępności nie będzie hamowało innowacyjności, a może ją wręcz stymulować.
- (13aa) Wymogi niniejszej dyrektywy nie mają zastosowania do treści znajdujących się wyłącznie na urządzeniach mobilnych lub w aplikacjach klienckich dla urządzeń mobilnych, opracowywanych dla zamkniętych grup użytkowników lub z myślą o szczególnym zastosowaniu w konkretnym środowisku, niedostępnych dla szerokiej rzeszy odbiorców i przez nią niestosowanych. Jeżeli wymogi niniejszej dyrektywy w zakresie dostępności nie mają zastosowania, zgodnie z dyrektywą 2000/78/WE, konwencją ONZ i innymi właściwymi przepisami, nadal obowiązują wymogi dotyczące „racjonalnych usprawnień” i powinny one być spełniane w zakresie, w jakim to konieczne, szczególnie w odniesieniu do miejsc pracy i nauki.
- (13ab) Niniejsza dyrektywa nie narusza dyrektywy 2014/24/UE, a w szczególności jej art. 42, ani dyrektywy 2014/25/UE, a w szczególności jej art. 60, który wymaga, aby specyfikacje techniczne wszystkich zamówień, które przeznaczone są do użytku osób fizycznych – zarówno ogółu społeczeństwa, jak i pracowników podmiotu zamawiającego – z wyjątkiem przypadków należycie uzasadnionych, sporządzane były w taki sposób, aby uwzględnić kryteria dostępności dla osób niepełnosprawnych lub projektowanie dla wszystkich.

- (13a) Ze względu na brak automatycznych lub skutecznych i łatwych do wdrożenia środków na rzecz udostępniania niektórych rodzajów publikowanych treści oraz z myślą o ograniczeniu zakresu stosowania dyrektywy do treści, stron internetowych i aplikacji mobilnych faktycznie znajdujących się pod kontrolą organów sektora publicznego, niniejsza dyrektywa przewiduje czasowe lub stałe wyłączenie niektórych rodzajów treści, stron internetowych lub aplikacji mobilnych ze stosowania wymogów dotyczących dostępności. Wyłączenia te powinny zostać ponownie przeanalizowane przy okazji przeglądu niniejszej dyrektywy w świetle przyszłego rozwoju technicznego.
- (13ac) Prawo osób niepełnosprawnych i osób starszych do uczestnictwa w życiu społecznym i kulturalnym Unii i do integracji z tym życiem jest nierozłącznie związane ze świadczeniem dostępnych audiowizualnych usług medialnych. Niemniej jednak prawo to może zostać udoskonalone w ramach przepisów sektorowych lub przepisów skupiających się na dostępności, obejmujących również nadawców prywatnych, tak aby zagwarantować warunki uczciwej konkurencji bez uszczerbku dla funkcji użyteczności publicznej audiowizualnych usług medialnych. Niniejsza dyrektywa nie powinna zatem mieć zastosowania do stron internetowych ani mobilnych aplikacji nadawców publicznych.
- (13b) Zakresem stosowania niniejszej dyrektywy mogłyby zostać objęte niektóre organizacje pozarządowe (NGO), które są organami dobrowolnie samorządnymi i zostały ustanowione do realizacji celów zasadniczo niekomercyjnych, świadczenia usług, które nie są niezbędne dla społeczności, takich jak usługi, które nie są bezpośrednio zlecane upoważnienia przez władze państwowe, regionalne lub lokalne, lub usług, które nie odnoszą się w szczególności do potrzeb osób niepełnosprawnych. Aby uniknąć nakładania na takie organizacje pozarządowe nieproporcjonalnego obciążenia, niniejsza dyrektywa nie powinna mieć do nich zastosowania.
- (13ba) Należy zapewnić dostępność w internecie podstawowych administracyjnych funkcji szkół, przedszkoli lub żłobków. Gdy taka podstawowa treść została przedstawiona w sposób dostępny za pośrednictwem innej strony internetowej, nie ma konieczności ponownego udostępniania tych treści na stronie internetowej danej instytucji.

- (13c) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość: rozszerzania zakresu stosowania niniejszej dyrektywy na inne rodzaje stron internetowych i aplikacji mobilnych, w szczególności na strony intranetowe lub ekstranetowe oraz na aplikacje mobilne nieobjęte niniejszą dyrektywą, a przeznaczone do stosowania i stosowane przez ograniczoną liczbę osób do wykorzystania w miejscu pracy lub w ramach nauki, oraz utrzymywania lub wprowadzania, zgodnie z przepisami Unii, środków wykraczających poza minimalne wymogi dostępności. Należy też zachęcać państwa członkowskie do rozszerzania stosowania niniejszej dyrektywy na podmioty prywatne, które oferują urządzenia i usługi ogólnie dostępne lub powszechnie zapewniane, w tym w dziedzinie opieki zdrowotnej, opieki nad dziećmi, włączenia społecznego i zabezpieczenia społecznego, a także w sektorze transportu oraz energii elektrycznej, gazu, ciepła, wody, komunikacji elektronicznej i usług pocztowych, ze szczególnym uwzględnieniem usług określonych w dyrektywie 2014/25/UE art. 8–13.
- (13d) Żaden z przepisów niniejszej dyrektywy nie ma na celu ograniczania wolności prasy ani wolności słowa w mediach, w zakresie w jakim są one zagwarantowane w Unii i w państwach członkowskich, w szczególności na mocy art. 11 Karty.
- (13e) Przepisy niniejszej dyrektywy nie nakładają na państwa członkowskie obowiązku udostępniania archiwizowanych stron internetowych ani aplikacji mobilnych, jeżeli ich treści nie są już aktualizowane ani edytowane i jeżeli nie są one potrzebne do spełnienia procedur administracyjnych lub jeśli dana usługa nie jest już świadczona. (...) Do celów niniejszej dyrektywy za aktualizację lub edycję strony internetowej lub aplikacji mobilnej nie uznaje się konserwacji o charakterze czysto technicznym.
- (13f) Niektóre wymogi dostępności stron internetowych lub aplikacji mobilnych powinny nadal być przestrzegane w odniesieniu do metadanych powiązanych z powielaniem pozycji ze zbiorów dziedzictwa.
- (13h) Formaty plików dokumentów biurowych odnoszą się do dokumentów, które nie są przeznaczone przede wszystkim do użytku w internecie, a są elementem stron internetowych, np. Adobe Portable Document Format (PDF), dokumenty pakietu Microsoft Office lub ich (otwarte) odpowiedniki.

- (13ha) Media zmienne w czasie nadawane na żywo, które są przechowywane w internecie lub ponownie publikowane po transmisji na żywo, należy traktować jak media zmienne w czasie nagrane z wyprzedzeniem, bez zbędnej zwłoki od daty pierwszej transmisji lub ponownej publikacji takich zmiennych w czasie mediów, bez przekraczania czasu ściśle niezbędnego do zapewnienia dostępności zmiennych w czasie mediów, przy czym priorytet nadawany jest podstawowym informacjom dotyczącym zdrowia, opieki społecznej i bezpieczeństwa publicznego. Ten niezbędny okres czasu zasadniczo nie powinien przekraczać 14 dni. W uzasadnionych przypadkach, na przykład gdy niemożliwe jest uzyskanie odpowiednich usług w odpowiednim czasie, okres ten może zostać wyjątkowo przedłużony do minimum niezbędnego do zapewnienia dostępności treści.
- (13i) Niniejsza dyrektywa, mimo iż zachęca organy sektora publicznego do zapewnienia dostępności wszelkich treści, nie ma na celu ograniczenia treści, które organy sektora publicznego umieszczają na swoich stronach internetowych lub w aplikacjach mobilnych, wyłącznie do treści, które są dostępne. Gdy dodawane są treści niedostępne, organy sektora publicznego powinny, w zakresie, w jakim jest to racjonalnie możliwe, dodawać na swoich stronach internetowych lub w swoich aplikacjach mobilnych dostępne alternatywy.
- (13j) W przypadkach gdy mapy przeznaczone są do zastosowań nawigacyjnych, a nie opisu geograficznego, dostępne informacje mogą być potrzebne, aby pomóc obywatelom, którzy nie mogą prawidłowo wykorzystywać informacji wizualnych lub złożonych funkcji nawigacyjnych, np. w celu zlokalizowania obiektów lub obszarów, gdzie świadczone są usługi. Jednym z możliwych rozwiązań powinno być zatem zapewnienie informacji takich jak adresy pocztowe i pobliskie przystanki transportu publicznego lub nazwy miejsc lub regionów, które często są już dostępne dla organu sektora publicznego w prostej formie, czytelnej dla większości użytkowników.

- (13k) Zakresem niniejszej dyrektywy powinny zostać objęte treści osadzone, takie jak osadzone obrazy lub nagrania wideo. Czasami jednak tworzone są strony internetowe i aplikacje mobilne, do których następnie dodane zostaną treści, np. programy do obsługi poczty elektronicznej, blogi, artykuły pozwalające użytkownikom na dodawanie komentarzy lub aplikacje obsługujące treści pochodzące od użytkowników. Innym przykładem mogą być strony, takie jak portale lub strony informacyjne zawierające treści zebrane od wielu współautorów, lub strony, które z upływem czasu automatycznie publikują treści pochodzące z innych źródeł, jak ma to miejsce w przypadku reklam wstawianych dynamicznie. Tego rodzaju treści pochodzące od stron trzecich są wyłączone z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy, o ile treści te nie są finansowane ani opracowywane przez organy sektora publicznego ani też pod ich kontrolą. Treści takie, co do zasady, nie powinny być wykorzystywane, jeśli ograniczają lub obniżają funkcjonalność usług publicznych oferowanych na tych stronach internetowych lub w aplikacjach mobilnych. Za treści pochodzące od stron trzecich nie można uznawać treści, które znajdują się na stronach internetowych lub w mobilnych aplikacjach organów sektora publicznego, a których celem jest przeprowadzenie konsultacji lub zorganizowanie dyskusji na forum, a zatem treści takie powinny być dostępne; nie dotyczy to treści pochodzących od użytkowników, które to treści nie podlegają kontroli organów sektora publicznego.
- (14) Zharmonizowane podejście powinno również pozwolić unijnym organom sektora publicznego i przedsiębiorstwom na czerpanie korzyści gospodarczych i społecznych z rozszerzenia zakresu świadczenia usług online lub usług mobilnych na większą liczbę obywateli i klientów. Powinno to zwiększyć potencjał rynku wewnętrznego produktów i usług związanych z dostępnością stron internetowych i aplikacji mobilnych. Dzięki związanemu z tym rozwojowi rynku przedsiębiorstwa będą mogły przyczynić się do wzrostu gospodarczego i tworzenia nowych miejsc pracy na terenie Unii. Wzmocnienie rynku wewnętrznego powinno zwiększyć atrakcyjność inwestycji w Unii. Na tańszym dostarczaniu produktów i usług związanych z dostępnością skorzystać powinny też rządy.
- (15) Obywatele powinni skorzystać na szerszym – zapewnianym poprzez strony internetowe i aplikacje mobilne – dostępie do usług sektora publicznego i powinni otrzymywać usługi i informacje, które ułatwią im codzienne życie, a także korzystanie z przysługujących im praw w całej Unii, w szczególności z prawa do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Unii oraz swobody przedsiębiorczości i świadczenia usług.

- (16) Wymogi dostępności określone w niniejszej dyrektywie są sformułowane tak, by były neutralne technologicznie. Wskazują, co należy osiągnąć, aby użytkownik był w stanie dostrzec, obsługiwać, zinterpretować i zrozumieć daną stronę internetową, aplikację mobilną oraz ich odpowiednie treści. Nie określają, jaką technologię należy wybrać w przypadku danej strony internetowej lub informacji w internecie bądź aplikacji. W związku z tym nie hamują one innowacji.
- (16a) Czterema zasadami dostępności są: postrzegalność – która oznacza, że informacje i elementy interfejsu użytkownika muszą być przedstawiane użytkownikom w sposób, który potrafią oni dostrzec; funkcjonalność – która oznacza, że elementy interfejsu użytkownika i nawigacja muszą być funkcjonalne; zrozumiałość – która oznacza, że informacje i obsługa interfejsu użytkownika muszą być zrozumiałe; oraz integralność – która oznacza, że treści muszą być wystarczająco integralne, by mogły być skutecznie interpretowane przez różnego rodzaju aplikacje klienckie, w tym technologie wspomagające. Te zasady dostępności przekładają się na możliwe do testowania kryteria powodzenia, takie jak te leżące u podstaw normy europejskiej EN 301 549⁸ v1.1.2 (2015–04), z zastosowaniem norm zharmonizowanych i wspólnej metodyki służących badaniu zgodności treści stron internetowych oraz aplikacji mobilnych z tymi zasadami. Dopóki nie zostaną opublikowane odesłania do zharmonizowanych norm lub ich części, za minimalne środki wdrażania tych zasad w praktyce powinny być uznawane odpowiednie klauzule normy EN 301 549 V1.1.2 (2015–04).

⁸ Norma europejska jest wynikiem mandatu M/376 wydanego europejskim organizacjom normalizacyjnym przez Komisję.

- (16b) Organy sektora publicznego powinny stosować określone w niniejszej dyrektywie wymogi dostępności, o ile wymogi te nie nakładają na nie nieproporcjonalnie dużego obciążenia. Oznacza to, że w uzasadnionych przypadkach zapewnienie pełnej dostępności określonych treści może nie być dla organu sektora publicznego racjonalnie możliwe. Organ ten powinien jednak nadal udostępniać te treści w jak największym stopniu, i zapewniać pełną dostępność innych treści. Wyjątki od obowiązku spełnienia wymogów dostępności wynikające z nieproporcjonalnego obciążenia nie powinny wykraczać poza to, co jest ściśle niezbędne do ograniczenia tego obciążenia w stosunku do określonych treści w każdym indywidualnym przypadku. Środki, które nałożyłyby nieproporcjonalne obciążenie, oznaczają środki, które nałożyłyby nadmierne organizacyjne lub finansowe obciążenie na dany organ, lub zagroziłyby zdolności tego organu do realizacji jego celów lub publikowania informacji potrzebnych lub istotnych z punktu widzenia jego zadań i usług, z uwzględnieniem prawdopodobnych korzyści lub szkód dla obywateli, w szczególności dla osób niepełnosprawnych. Przy ocenie, w jakim stopniu nieproporcjonalne obciążenie uniemożliwia spełnienie wymogów, należy brać pod uwagę wyłącznie uzasadnione powody. Uzasadnieniem nie powinno być niepriorytetowe traktowanie, brak czasu ani brak wiedzy. Na podobnej zasadzie powody te nie mogą stanowić uzasadnienia dla nienabywania lub nieopracowywania systemów oprogramowania do zarządzania treściami stron internetowych oraz aplikacji mobilnych w sposób dostępny, ponieważ istnieją wystarczające i pomocnicze techniki zapewniające dostępność tych systemów i umożliwiające spełnienie wymagań.
- (17) Interoperacyjność związana z dostępnością powinna maksymalizować kompatybilność treści z istniejącymi i przyszłymi aplikacjami klienckimi i technologiami wspomagającymi. W szczególności treści stron internetowych i aplikacji mobilnych powinny zapewniać na użytek aplikacji klienckich wspólne kodowanie wewnętrzne języka naturalnego, struktur, relacji i sekwencji, a także danych wszelkich osadzonych elementów interfejsu użytkownika. W ten sposób interoperacyjność staje się źródłem korzyści dla użytkowników, pozwalając im na wykorzystanie posiadanych aplikacji klienckich do uzyskiwania dostępu do stron internetowych i aplikacji mobilnych z każdego miejsca; kolejną korzyścią dla użytkowników mógłby stać się szerszy wybór i niższe ceny w całej Unii. Na interoperacyjności skorzystaliby również dostawcy i nabywcy produktów i usług związanych z dostępnością stron internetowych oraz aplikacji mobilnych.

- (17a) Aplikacje mobilne można uzyskać z różnych źródeł, w tym z prywatnych sklepów z aplikacjami. Informacje o dostępności mobilnych aplikacji organów sektora publicznego pobieranych ze źródeł stron trzecich należy podawać wraz z opisem takich aplikacji mobilnych, jaki przedstawiany jest użytkownikom przed pobraniem takich aplikacji. Klauzula ta nie obliguje operatorów największych platform do tego, by zmienili swoje mechanizmy dystrybucji aplikacji, a zamiast tego nakłada na organy sektora publicznego wymóg udostępnienia stosownego oświadczenia z wykorzystaniem istniejących lub przyszłych technologii.
- (18) Jak podkreślono w Europejskiej agendzie cyfrowej, instytucje publiczne powinny odgrywać istotną rolę w promowaniu rynków treści internetowych. Rządy mogą przyczyniać się do rozwoju rynków treści poprzez udostępnienie informacji sektora publicznego na przejrzystych, skutecznych i niedyskryminacyjnych warunkach. Jest to ważne źródło potencjalnego wzrostu innowacyjnych usług internetowych.
- (18aa) Państwa członkowskie powinny podjąć środki wspomagające w celu popularyzowania wiedzy o programach szkoleniowych odnoszących się do dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych, a przeznaczonych dla odpowiednich zainteresowanych stron, w tym w szczególności dla pracowników odpowiedzialnych za dostępność stron internetowych lub aplikacji mobilnych, i w celu promowania takich programów. Należy przeprowadzić konsultacje z odpowiednimi partnerami społecznymi lub włączać ich w przygotowywanie treści programów szkoleń dotyczących dostępności oraz programów popularyzatorskich w tej dziedzinie.
- (18b) Niezmiernie ważne jest, by państwa członkowskie w ścisłej współpracy z Komisją promowały stosowanie narzędzi projektowych, które umożliwiają lepsze wdrożenie wymogów dostępności określonych w niniejszej dyrektywie. Takie promowanie może mieć charakter pasywny i polegać, np. na opublikowaniu wykazu kompatybilnych narzędzi projektowych bez wprowadzania wymogu ich stosowania, lub przybrać aktywną formę, np. wprowadzenia wymogu stosowania lub finansowania rozwoju kompatybilnych narzędzi projektowych.

- (18c) W celu zapewnienia właściwego wdrożenia niniejszej dyrektywy, a w szczególności wdrożenia zgodności z wymogami dostępności, kluczowe znaczenie dla Komisji i państw członkowskich mają regularne konsultacje z odpowiednimi zainteresowanymi stronami. W rozumieniu niniejszej dyrektywy odpowiednimi zainteresowanymi stronami są m.in. organizacje reprezentujące interesy osób niepełnosprawnych i osób starszych, partnerzy społeczni, sektor zajmujący się tworzeniem oprogramowania w dziedzinie dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych oraz społeczeństwo obywatelskie.
- (19) Celem dyrektywy powinno być zapewnienie większej dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego w oparciu o wspólne wymogi.
- (20) Niniejsza dyrektywa określa wymogi dostępności dla stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego. Aby ułatwić spełnienie tych wymogów przez przedmiotowe strony internetowe i aplikacje mobilne, należy przewidzieć domniemanie zgodności w odniesieniu do przedmiotowych stron internetowych spełniających normy zharmonizowane, które są opracowywane i publikowane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 w sprawie normalizacji europejskiej oraz zmieniającym dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającym decyzję 87/95/EWG i decyzję nr 1673/2006/WE, na potrzeby określenia szczegółowych specyfikacji technicznych związanych z tymi wymogami. Na podstawie wspomnianego rozporządzenia państwa członkowskie i Parlament Europejski mogą zgłaszać zastrzeżenia wobec norm zharmonizowanych, które ich zdaniem nie spełniają całkowicie wymogów dostępności określonych w niniejszej dyrektywie.
- (21) Europejskie organizacje normalizacyjne przyjęły normę europejską EN 301 549 „Wymagania dostępności dotyczące publicznych dostaw produktów i usług ICT w Europie”, określając wymagania dostępności funkcjonalnej produktów i usług ICT, w tym treści internetowych, które mogłyby być wykorzystywane w ramach zamówień publicznych, a także w celu wspierania innych dziedzin polityki i prawodawstwa.

Domniemanie zgodności z wymogami dostępności określonymi w niniejszej dyrektywie powinno opierać się na pkt 9, 10 i 11 norm europejskich EN 301 549 V1.1.2 (2015–04).

W szczególności specyfikacje techniczne przyjęte na podstawie niniejszej dyrektywy powinny zapewnić dalsze doprecyzowanie normy europejskiej EN 301 549 V1.1.2 (2015–04) w odniesieniu do aplikacji mobilnych.

- (21aa) Specyfikacje techniczne i normy opracowane w zakresie wymogów dostępności określonych w niniejszej dyrektywie powinny także uwzględniać specyfikę urządzeń mobilnych na płaszczyźnie koncepcyjnej i technicznej.
- (24) Należy regularnie monitorować zgodność z wymogami dostępności określonymi w niniejszej dyrektywie. Zharmonizowana metodyka monitorowania obejmowałaby sposób weryfikowania – na jednolitej zasadzie we wszystkich państwach członkowskich – stopnia zgodności z wymogami dostępności, pobieranie reprezentatywnych próbek oraz cykliczność monitorowania. Państwa członkowskie powinny składać regularne sprawozdania z wyników monitorowania i co najmniej raz zdać sprawę z działań podjętych w ramach stosowania niniejszej dyrektywy.
- (24aa) Aby nie hamować innowacji w zakresie sposobów mierzenia dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych oraz o ile nie ogranicza to porównywalności danych w całej UE, państwa członkowskie mogą stosować, na podstawie metodyki ustanowionej przez Komisję, bardziej zaawansowane technologie monitorowania. W celu poprawy porównywalności metodyka opracowana przez Komisję powinna opisywać, w jaki sposób muszą lub mogą być przedstawiane wyniki poszczególnych testów.
- (24ab) Metodyka monitorowania jest przejrzysta i porównywalna, można ją stosować w innych sytuacjach i odtwarzać. Należy zapewnić jak największą odtwarzalność metodyki monitorowania, przy uwzględnieniu tego, że czynniki ludzkie, takie jak testowanie przez użytkowników, mogą mieć wpływ na tę odtwarzalność.

- (24ad) Oświadczenie o zgodności stron internetowych i aplikacji mobilnych powinno obejmować, w stosownych przypadkach, przewidziane alternatywy. Użytkownicy stron internetowych lub mobilnych aplikacji organów sektora publicznego powinni mieć możliwość, za pomocą mechanizmu informacji zwrotnej, powiązanego z postępowaniem wykonawczym, zwracania się o to, by potrzebne informacje, w tym usługi i produkty, dostarczane były przez organ sektora publicznego w adekwatny i właściwy sposób oraz w rozsądnym terminie. Tego rodzaju wnioski mogą również dotyczyć treści, które są wyłączone z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy lub w inny sposób wyłączone z obowiązku przestrzegania wymogów dostępności określonych w niniejszej dyrektywie, takie jak formaty plików dokumentów biurowych, media zmienne w czasie nagrane z wyprzedzeniem lub treści zarchiwizowanych stron internetowych. W odpowiedzi na uzasadnione i racjonalne wnioski informacje powinny być w adekwatny i właściwy sposób dostarczane przez organ sektora publicznego w rozsądnym terminie.
- (24ae) Aby uniknąć systematycznego występowania do sądów, należy przewidzieć prawo do adekwatnych i skutecznych procedur zapewniania przestrzegania niniejszej dyrektywy. Pozostaje to bez uszczerbku dla prawa do skutecznego środka odwoławczego określonego w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Procedura ta powinna być rozumiana jako obejmująca prawo do wnoszenia skarg do wszelkich krajowych organów właściwych do rozpatrywania tych skarg.
- (25) Dzięki zharmonizowanym ramom branża programowania i projektowania stron internetowych i aplikacji mobilnych powinna napotykać mniej barier utrudniających jej funkcjonowanie na rynku wewnętrznym; powinny też zmniejszyć się koszty ponoszone przez rządy oraz innych nabywców produktów i usług związanych z dostępnością stron internetowych oraz aplikacji mobilnych.

- (26) W celu zapewnienia prawidłowego stosowania domniemania zgodności z wymogami dostępności należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmiany odniesień do normy europejskiej EN 301 549 V1.1.2 (2015–04). Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja przeprowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. W szczególności aby zapewnić równy udział w przygotowywaniu aktów delegowanych, Parlament Europejski i Rada powinny otrzymywać wszystkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji powinni mieć regularny wstęp na spotkania grup ekspertów Komisji zajmujących się przygotowywaniem aktów delegowanych.
- (26a) Aby nie powodować przesuwania zasobów z zadań polegających na zwiększaniu dostępności treści, metodyka monitorowania powinna być łatwa w użyciu.
- (27) Aby zapewnić jednolite warunki wykonania odpowiednich przepisów niniejszej dyrektywy, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze. Należy stosować procedurę sprawdzającą w celu określenia specyfikacji technicznych dotyczących wymogów dostępności, określenia metodyki, jaką powinny stosować państwa członkowskie do monitorowania zgodności przedmiotowych stron internetowych oraz aplikacji mobilnych z tymi wymogami, oraz w celu ustanowienia zasad zdawania Komisji przez państwa członkowskie relacji z wyników monitorowania. Procedurę doradczą należy stosować do celów przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających wzór oświadczenia w sprawie dostępności, co w żaden sposób nie wpływa na charakter i zakres obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy, lecz ma na celu ułatwienie stosowania zasad, które ona ustanawia. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję.

(28) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, tj. stworzenie zharmonizowanego rynku dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, jako że wymaga on harmonizacji różnych przepisów istniejących obecnie w ramach ich odpowiednich systemów prawnych, a tym samym możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na szczeblu unijnym, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości przewidzianą w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności przewidzianą w tym samym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Z myślą o poprawie funkcjonowania rynku wewnętrznego niniejsza dyrektywa ma na celu zbliżenie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących wymogów dostępności stron internetowych organów sektora publicznego i ich aplikacji mobilnych, dzięki czemu te strony internetowe i aplikacje mobilne będą bardziej dostępne dla użytkowników, szczególnie dla osób niepełnosprawnych.
2. Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy, zgodnie z którymi państwa członkowskie dopilnowują, by strony internetowe, niezależnie od urządzenia wykorzystywanego do uzyskania dostępu do nich, i aplikacje mobilne organów sektora publicznego spełniały wymogi dostępności określone w art. 3.
7. Z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy wyłączone są następujące strony internetowe i aplikacje mobilne:
 - a. strony internetowe i aplikacje mobilne nadawców publicznych i ich jednostek zależnych, a także innych organów lub ich jednostek zależnych w ramach wypełniania zadań nadawcy publicznego;

- b. strony internetowe i aplikacje mobilne organizacji pozarządowych (NGO), które nie świadczą usług podstawowych dla społeczności lub usług odnoszących się w szczególności do potrzeb osób niepełnosprawnych lub dla takich osób przeznaczonych;
- 7a. Państwa członkowskie mogą wyłączyć z zakresu zastosowania niniejszej dyrektywy strony internetowe i aplikacje mobilne szkół, przedszkoli i żłobków z wyjątkiem treści związanych z podstawowymi funkcjami administracyjnymi w internecie;
8. Z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy wyłączone są następujące treści stron internetowych i aplikacji mobilnych:
- a. formaty plików dokumentów biurowych opublikowane przed datą określoną w art. 10 ust. 1, chyba że są one potrzebne do aktywnych procedur administracyjnych w odniesieniu do zadań wykonywanych przez organ sektora publicznego.
 - b. Media zmienne w czasie, nagrane z wyprzedzeniem opublikowane przed datą określoną w art. 10 ust. 2 ppkt (ii);
 - c. media zmienne w czasie nadawane na żywo;
 - d. mapy internetowe oraz internetowe usługi mapowania, o ile w przypadku map przeznaczonych do zastosowań nawigacyjnych podstawowe informacje dostarczane są cyfrowo w sposób dostępny.
 - e. powielenia pozycji ze zbiorów dziedzictwa, które to pozycje nie mogą zostać w pełni udostępnione ze względu na:
 - niezgodność wymogów dostępności z koniecznością zachowania pozycji lub z autentycznością powielenia (np. kontrast); lub
 - brak zautomatyzowanych i oszczędnych rozwiązań, które pozwoliłyby na łatwe pozyskanie treści manuskryptów lub innych pozycji ze zbiorów dziedzictwa w formie treści zgodnych z wymogami dostępności.

- f. Treści pochodzące od stron trzecich, które to treści nie są finansowane przez organy sektora publicznego, przez nie tworzone ani nie znajdują się pod ich kontrolą.
- g. Treści ekstranetów i intranetów, czyli stron internetowych, które są dostępne tylko dla ograniczonego kręgu odbiorców, a nie dla ogółu społeczeństwa, opublikowane przed datą określoną w art. 10 ust. 2 ppkt (i), dopóki strony te nie zostaną poddane zasadniczemu przeglądowi.
- h. Treści stron internetowych i aplikacji mobilnych zaliczane do archiwów, co oznacza, że strony te zawierają wyłącznie treści, które nie są potrzebne do aktywnych procesów administracyjnych, uaktualniane ani edytowane po dacie określonej w art. 10 ust. 2 ppkt (i).

Artykuł 1a

Minimalna harmonizacja

Państwa członkowskie mogą utrzymywać lub wprowadzać środki zgodne z przepisami Unii, które wykraczają poza wymogi minimalne dotyczące dostępności sieci stron internetowych oraz aplikacji mobilnych ustanowione niniejszą dyrektywą.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje:

- (4) „Norma” oznacza specyfikację techniczną przyjętą przez uznany organ normalizacyjny do wielokrotnego lub ciągłego stosowania, z którą zgodność nie jest obowiązkowa, jak określono w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012.

- (6) „Norma europejska” oznacza normę przyjętą przez europejską organizację normalizacyjną, jak określono w art. 2 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1025/2012.
- (7) „Norma zharmonizowana” oznacza normę europejską przyjętą na podstawie złożonego przez Komisję wniosku do celów zastosowania prawodawstwa harmonizacyjnego Unii, jak określono w art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1025/2012.
- (8) „Organ sektora publicznego” oznacza organ władz państwowych, regionalnych lub lokalnych, podmiot prawa publicznego zgodnie z definicją w art. 2 ust. 1 pkt 4 dyrektywy 2014/24/UE lub związki złożone z jednego lub kilku takich organów lub z jednego lub kilku takich podmiotów prawa publicznego; o ile związki te zostały utworzone w konkretnym celu zaspokajania potrzeb w interesie ogólnym, które nie mają charakteru przemysłowego ani handlowego.
- (9) „Media zmienne w czasie” oznaczają następujące rodzaje mediów: tylko audio, tylko wideo, audio-wideo oraz audio lub wideo z funkcją interaktywną.
- (10) „Pozycje ze zbiorów dziedzictwa” oznaczają dobra będące własnością prywatną lub publiczną, mające wartość historyczną, artystyczną, archeologiczną, estetyczną, naukową lub techniczną i należące do zbiorów utrzymywanych przez instytucje kulturalne, takie jak biblioteki, archiwa i muzea.
- (11) „Dane pomiarowe” oznaczają wyrażone liczbowo wyniki działań monitorujących przeprowadzonych w celu sprawdzenia zgodności stron internetowych oraz mobilnych aplikacji organów sektora publicznego z wymogami dostępności, o których mowa w art. 3. Dane pomiarowe obejmują zarówno informacje ilościowe dotyczące zbadanych próbek stron internetowych oraz aplikacji mobilnych (liczba stron internetowych i aplikacji wraz z potencjalną liczbą odwiedzających lub użytkowników itp...), jak i informacje ilościowe na temat stopnia dostępności.
- (12) „Aplikacje mobilne” do celów niniejszej dyrektywy odnoszą się do oprogramowania użytkowego zaprojektowanego i opracowanego przez organy sektora publicznego lub w ich imieniu, do użytku przez ogół społeczeństwa na urządzeniach mobilnych, takich jak smartfony i tablety. Nie obejmują one oprogramowania, które steruje tymi urządzeniami ani samym sprzętem komputerowym (mobilne systemy operacyjne).

Artykuł 3

Wymogi dostępności stron internetowych oraz aplikacji mobilnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy sektora publicznego podjęły środki niezbędne do zwiększenia dostępności swoich stron internetowych i aplikacji mobilnych, poprzez uczynienie ich bardziej postrzegalnymi, funkcjonalnymi, zrozumiałymi i rzetelnymi.

Artykuł 3a

Nieproporcjonalne obciążenie

1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy sektora publicznego stosowały określone w art. 3 wymogi dostępności, o ile wymogi te nie nakładają na organy sektora publicznego w świetle celów tego artykułu nieproporcjonalnie dużego obciążenia.
2. Aby ocenić zakres, w jakim zgodność z wymogami dostępności określonymi w art. 3 nakłada na organy sektora publicznego nieproporcjonalnie duże obciążenie, państwa członkowskie zapewniają, by zainteresowane organy sektora publicznego uwzględniały istotne okoliczności, w tym:
 - a. wielkość, zasoby i charakter danego organu sektora publicznego;
 - b. szacowane koszty i korzyści dla danego zainteresowanego organu sektora publicznego w odniesieniu do szacowanej korzyści dla osób niepełnosprawnych, z uwzględnieniem częstotliwości i czasu korzystania z konkretnej strony internetowej czy aplikacji mobilnej.
3. Bez uszczerbku dla ust. 1 wstępną ocenę zakresu, w jakim zgodność z wymogami dostępności określonymi w art. 3 pociąga za sobą nieproporcjonalnie duże obciążenie, przeprowadzają zainteresowane organy sektora publicznego.

4. Jeżeli organ sektora publicznego skorzystał z wyjątku przewidzianego w ust. 1, 2 i 3 w odniesieniu do konkretnej strony internetowej lub aplikacji mobilnej, w oświadczeniu, o którym mowa w art. 6, wyjaśnia, które elementy wymagań nie mogły zostać spełnione, oraz, w stosownych przypadkach, informuje o alternatywnych rozwiązaniach.

Artykuł 4

Domniemanie zgodności z wymogami dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych

1. Uznaje się, że treści stron internetowych i aplikacji mobilnych spełniające normy zharmonizowane lub części norm zharmonizowanych, do których odesłania zostały publikowane przez Komisję w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1025/2012, spełniają określone w art. 3 wymogi dostępności objęte tymi normami lub ich częściami.
2. W przypadku gdy odesłania do zharmonizowanych norm, o których mowa w ust. 1, nie zostały opublikowane, uznaje się, że treści aplikacji mobilnych, które są zgodne ze specyfikacjami technicznymi lub z ich częściami, spełniają wymogi dostępności określone w art. 3, objęte tymi specyfikacjami technicznymi lub ich częściami.

Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające specyfikacje techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym. Te specyfikacje techniczne są zgodne z wymogami dostępności, o których mowa w art. 3, oraz zapewniają poziom dostępności co najmniej równoważny z tym zapewnianym przez normę europejską EN 301 549 V1.1.2 (2015–04).

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 9 ust. 3 niniejszej dyrektywy. Pierwszy z tych aktów wykonawczych przyjmuje się, jeżeli w terminie 24 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy nie opublikowano odniesień do zharmonizowanych norm, o których mowa w ust. 1.

3. W przypadku gdy nie opublikowano odniesień do zharmonizowanych norm, o których mowa w ust. 1, oraz wobec braku specyfikacji technicznych, o których mowa w ust. 2, uznaje się, że treści stron internetowych oraz aplikacji mobilnych, które spełniają odpowiednie wymogi lub odpowiednie części wymogów normy europejskiej EN 301 549 V1.1.2 (2015–04), są zgodne z wymogami dostępności objętymi tymi odpowiednimi wymogami lub ich częściami, określonymi w art. 3.
4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 8 w celu zmiany zawartych w ust. 3 odniesień do normy europejskiej EN 301 549 V1.1.2 (2015–04), tak aby odnieść się do nowszych wersji tej normy lub do normy europejskiej, która ją zastąpi, w zakresie w jakim ta wersja lub norma spełnia wymogi dostępności określone w art. 3 oraz zapewnia co najmniej równoważny poziom dostępności z tym zapewnianym przez normę europejską EN 301 549 V1.1.2 (2015–04).

Artykuł 6

Środki dodatkowe

1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy sektora publicznego przedstawiały i regularnie aktualizowały szczegółowe, wyczerpujące i jasne oświadczenie w sprawie zgodności ich stron internetowych i aplikacji mobilnych z niniejszą dyrektywą.

W przypadku stron internetowych oświadczenie podaje się w dostępnym formacie, za pomocą wzoru oświadczenia, o którym mowa w ust. 1a, i publikuje się je na odpowiedniej stronie internetowej.

W przypadku aplikacji mobilnych oświadczenie podaje się w dostępnym formacie, korzystając ze wzoru oświadczenia, o którym mowa w ust. 1a, i udostępnia je na stronach internetowych organu sektora publicznego, który tę aplikację mobilną opracował, lub wraz z innymi informacjami, które są udostępniane podczas pobierania aplikacji.

Oświadczenie to zawiera:

- a) wyjaśnienia dotyczące tych części treści, które nie są dostępne, oraz przyczyn tej niedostępności, a także, w stosownych przypadkach, informacje o alternatywnych rozwiązaniach; oraz
- b) opis mechanizmu informacji zwrotnej, który umożliwia każdej osobie poinformowanie zainteresowanych organów sektora publicznego o wszelkich przypadkach niezgodności przedmiotowych stron internetowych lub aplikacji mobilnych z wymogami określonymi w art. 3 oraz zwrócenie się o informacje wykluczone na mocy artykułów 1 ust. 8 i art. 3a, oraz link do tego mechanizmu, jak również link do procedury wykonawczej określonej w art. 7a, która może zostać zastosowana w przypadku uzyskania niezadowolającej odpowiedzi na informacje zwrotne.

Państwa członkowskie zapewniają, by organy sektora publicznego udzielały w odpowiednim terminie stosownych odpowiedzi na zgłoszenia informacji zwrotnych lub wnioski o informacje.

- 1a. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające wzór oświadczenia w sprawie dostępności. Akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 9 ust. 2. Komisja przyjmuje pierwszy akt wykonawczy w ciągu dwóch lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy.
- 2. Państwa członkowskie podejmują środki, aby ułatwić rozszerzenie stosowania wymogów dostępności określonych w art. 3 na inne rodzaje stron internetowych lub aplikacji mobilnych niż te, o których mowa w art. 1 ust. 2, w szczególności na strony internetowe lub aplikacje mobilne objęte istniejącymi przepisami krajowymi w zakresie dostępności.
- 2a. Aby zapewnić tworzenie i aktualizowanie dostępnych treści stron internetowych i aplikacji mobilnych oraz zarządzanie nimi, państwa członkowskie promują programy szkoleń dotyczących dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych, a przeznaczonych dla odpowiednich zainteresowanych stron, w tym dla pracowników organów sektora publicznego, oraz ułatwiają organizowanie takich programów.

- 2b. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne działania, by popularyzować wiedzę na temat wymogów dostępności określonych w art. 3, ich korzyści dla użytkowników i właścicieli stron internetowych i aplikacji internetowych oraz na temat możliwości przekazywania informacji zwrotnych w przypadku niezgodności z wymogami niniejszej dyrektywy zgodnie z niniejszym artykułem.
3. Do celów monitorowania i sprawozdawczości, o których mowa w art. 7, Komisja ułatwia współpracę na szczeblu unijnym między państwami członkowskimi, a także między nimi a odpowiednimi zainteresowanymi stronami, tak by umożliwić wymianę najlepszych praktyk i dokonać przeglądu metodyki monitorowania, o której mowa w art. 7 ust. 4, w zakresie zmian na rynku i zmian technicznych oraz postępów w dziedzinie dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych.

Artykuł 7

Monitorowanie i sprawozdawczość

1. Państwa członkowskie regularnie monitorują zgodność stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego z wymogami dostępności określonymi w art. 3 w oparciu o metodykę monitorowania przewidzianą w ust. 4.
2. W ciągu 36 miesięcy od ustanowienia metodyki monitorowania określonej w ust. 4, a następnie co trzy lata państwa członkowskie składają Komisji sprawozdanie z wyników monitorowania, z uwzględnieniem danych pomiarowych. Sprawozdania te są sporządzane w oparciu o zasady sprawozdawczości, o których mowa w ust. 4. Sprawozdania zawierają także informacje na temat stosowania postępowania wykonawczego określonego w art. 7a.

3. Ponadto pierwsze sprawozdanie powinno także obejmować następujące środki przyjęte na mocy art. 6:

- a. opis mechanizmów ustanowionych przez państwa członkowskie na potrzeby konsultowania się z odpowiednimi zainteresowanymi stronami w sprawie dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych,
- b. procedury upubliczniania informacji na temat wszelkich zmian w obszarze polityki dostępności w odniesieniu do stron internetowych i aplikacji mobilnych oraz
- c. doświadczenia i ustalenia z wdrożenia zgodności z wymogami dostępności określonymi w art. 3; oraz
- d. informacje o szkoleniach i działaniach informacyjnych.

Jeżeli w środkach, o których mowa w ust. 3, wprowadzono istotne zmiany, państwa członkowskie uwzględniają w swoich kolejnych sprawozdaniach informacje na temat tych zaktualizowanych środków.

4. Treści wszystkich sprawozdań, które nie muszą obejmować wykazu zbadanych stron internetowych, aplikacji mobilnych lub podmiotów, są podawane do wiadomości publicznej w dostępnym formacie. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające zasady przekazywania przez państwa członkowskie sprawozdań do Komisji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 9 ust. 3. Komisja przyjmuje pierwszy akt wykonawczy w ciągu dwóch lat od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

5. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające metodykę monitorowania zgodności stron internetowych i aplikacji mobilnych z wymogami dostępności określonymi w art. 3. Metodyka ta jest przejrzysta, porównywalna i łatwa do zastosowania, można ją stosować w innych sytuacjach i odtwarzać. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 9 ust. 3. Komisja przyjmuje pierwszy akt wykonawczy w ciągu dwóch lat od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.
6. Metodyka, o której mowa w ust. 4, może uwzględniać analizy ekspertów i obejmuje:
- a) cykliczność monitorowania i dobór próby stron internetowych i aplikacji mobilnych objętych monitorowaniem; oraz
 - b) na poziomie stron internetowych – dobór próby stron internetowych oraz treści tych stron; oraz
 - baa) na poziomie aplikacji mobilnych – treści do zbadania, z uwzględnieniem momentu pierwotnego wprowadzenia aplikacji i kolejnych aktualizacji jej funkcji; oraz
 - ba) opis sposobu, w jaki należy wystarczająco wykazać zgodność lub brak zgodności z wymogami dostępności określonymi w art. 3, z bezpośrednim odesłaniem, w stosownych przypadkach, do odpowiednich opisów w normie zharmonizowanej bądź, w razie braku takiej normy, w specyfikacjach technicznych, o których mowa w art. 4 ust. 2, lub w normie europejskiej określonej w art. 4 ust. 3; oraz
 - c) w przypadku stwierdzenia niedociągnięć – mechanizm przekazywania danych i informacji dotyczących zgodności z wymogami określonymi w art. 3, w formacie, który może być wykorzystywany przez organy sektora publicznego w celu skorygowania niedociągnięć; oraz

d) odpowiednie ustalenia, w tym, w razie potrzeby, przykłady i wskazówki dotyczące badań automatycznych, ręcznych i badań użyteczności, łącznie z ustaleniami dotyczącymi pobierania próby, w sposób zgodny z cyklicznością monitorowania i sprawozdawczości.

7. W terminie określonym w art. 10 ust. 1 państwa członkowskie informują Komisję o tym, kto będzie prowadzić monitorowanie i sprawozdawczość.

Artykuł 7a

Postępowanie wykonawcze

1. Państwa członkowskie zapewniają dostępność odpowiedniego i skutecznego postępowania wykonawczego, tak by zagwarantować zgodność z niniejszą dyrektywą odnośnie do wymagań określonych w artykułach 3, 3a i 6 ust. 1. W szczególności państwa członkowskie dopilnowują ustanowienia postępowania wykonawczego, takiego jak możliwość nawiązania kontaktu z rzecznikiem praw obywatelskich, tak aby zapewnione było skuteczne rozpatrywanie informacji zwrotnych otrzymanych zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. b) oraz by dokonany został przegląd oceny, o której mowa w art. 3a.
2. W terminie określonym w art. 10 ust. 1 państwa członkowskie informują Komisję o tym, kto będzie odpowiedzialny za wdrożenie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 8

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych powierza się Komisji na warunkach określonych w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 4 ust. 4, powierza się Komisji na czas nieokreślony od daty [*Dz.U.: proszę wstawić: sześć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy].
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 4 ust. 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
- 3a. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja powinna skonsultować się z ekspertami wyznaczonymi przez poszczególne państwa członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 ust. 4 wchodzi w życie, tylko jeżeli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 9

Komitet

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 10

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej w ciągu 21 miesięcy od daty określonej w art. 12. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.
2. Państwa członkowskie stosują te przepisy, jak następuje:
 - i. w odniesieniu do stron internetowych organów sektora publicznego nieopublikowanych przed [proszę wstawić datę: data transpozycji określona w art... 10 ust. 1]: od [proszę wstawić datę: 12 miesięcy po tej dacie],

- ii. w odniesieniu do wszystkich stron internetowych organów sektora publicznego nieobjętych ppkt i.: od [proszę wstawić datę: 24 miesiące od daty transpozycji określonej w art... 10 ust. 1].
- iii. w odniesieniu do mobilnych aplikacji organów sektora publicznego: od [proszę wstawić datę: 33 miesiące od daty transpozycji określonej w art. 10 ust. 1].

Artykuł 11

Przegląd

Komisja przeprowadza przegląd stosowania niniejszej dyrektywy w terminie 66 miesięcy od jej wejścia w życie. Przegląd ten uwzględnia sprawozdania państw członkowskich na temat wyników monitorowania określonego w art. 7 oraz wykorzystania procedury wykonawczej określonej w art. 7a. Zawiera on również przegląd postępów technicznych, które mogłyby zapewnić łatwiejszy dostęp do niektórych rodzajów treści wyłączonych z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy. Wyniki tego przeglądu są podawane do wiadomości publicznej w dostępnym formacie.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 13

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

W imieniu Rady

Przewodniczący

Przewodniczący
